UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Apelle co[n]fessore. Cap[itulum]. xl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

¶ De ſctō piatone preſby. ⁊ mar. Cap. xxxvi.

Piaton preſbyter ⁊ martyr apō tornacum ciuitatem paſſus eſt ſub domitiani imperatoris perſecutione. Hic alio nomine piatus dicitur. Qui ex vrbe roma oriundus: indeqȝ egreſſus a beato dionyſio epō apud galliā preſbyter ordinatus: ⁊ ab eodē ad tornacenſem ciuitatē ad predicandū directus eſt: vbi multitudinē paganorū euangelizans ad chriſtū conuertit. Ad hūc comprehendenduȝ prefectus nuncios deſtinauit: qui ab eiſdem apparitoribus detentus ⁊ iudici oblatus: dū chriſtum confiteretur: primo quidē fuſtibus cedi: deinde iuſſus eſt capite truncari. Cuius corpus truncum ⁊ exanime caput proprijs manibus acceptū pluſq̄ per duo miliaria deportauit: videlicet vſqȝ ad locum vbi diuinitus ſepulturam elegit: vbi ⁊ glorioſe occumbens tumulatus quieſcit. Quo miraculo vltra mille gentilium conuerſi ſunt.

¶ De ſancto Didymo alexādrio confeſſore. Cap. xxxvij.

Didymus alexandrinus cōfeſſor ⁊ doctor floruit tēpore valētiniani īperatoris. Hic in parua etate lumē oculoꝝ amiſit: adhuc pene priorū elementorū ignarus: quo nō obſtante tantum ſui miraculū mundo prebuit: vt dialecticā: arithmeticā: ⁊ geometriam: quaruȝ figurales propoſitiones ⁊ principia permaxime viſu indigent: vſqȝ ad perfectum didicerit: omniumqȝ deo docente: in breui diuinarū ⁊ humanarū rerū eruditionē ac ſcientiā percipit. Ad tante autē pfectionis apicē deuenit: vt ſchole eccleſiaſtice doctor extiterit: illuſtreſqȝ viros auditores habuerit: videlicet athanaſium epm: hieronymū preſbyterū: baſiliū ceſarienſem: ceteroſqȝ plures doctores inſignes in eccleſia dei ſapientia admodū pbatos. Sanctitate quoqȝ vite non mediocriter effulſit. Qui nunq̄ turbari viſus fuit: ꝙ corporeum lumē oculorū perdidiſſet. ¶ Hic plurima inſignia edidit. Bibliā enim totam iterpretatus eſt. Cōmētarios dictauit ī pſalmos omnes. In euangelio quoqȝ matthei ⁊ ⁊ iohānis. Scripſit de dogmatibus cōtra arrianos libros. ij. De ſpirituſancto librū: quē Hiero. ex greco trāſtulit in latinum. In eſaiam tomos. xviij. In oſee ſcribēs ad hieronymū cōmentariorum libros. iij. In zachariaȝ eiuſdem hieronymi exhortatiōe. li. v. In iob cōmentarios. Multaqȝ alia: que ipſe idem īdicare potuit ſcribentibus. Quieuit in xpō lxxx. anno iā exacto virtutibus ⁊ ſapiētia pollens. Alexandrieqȝ tumulatus iacet.

¶ De ſancto Didymo abbate. Cap. xxxviij.

Didymus ſenex in deſerto interiori nitrie claruit. Qui inter cetera ſanctitatis inſignia ſcorpiones ⁊ ceraſtes ⁊ ſerpentes quoſqȝ: qui in illis locis pro calore ſolis habentur acerrimi tā q̄ vermiculos nudis pedibus adeo conculcabat: ⁊ ita extinguebat. vt nihil ab eis pateretur mali. Hec in vitis patrum.

¶ De ſancto Pione abbate. Cap. xxxix.

Pion abbas ī thebaidis deſerto floruit ſanctitate. Qui quotidie ambulans comedebat: vt minorē ſentiret delectationem: pergens ad heremum fodit puteum: ⁊ inueniens aquā amarā: eam oratione in dulcedinē cōuertit qua omni poſtmodū tpe vſus fuit. Cum aūt moyſes abbas ⁊ eius monachi fodientes: aquā īuenire nō poſſent. Pion oratione premiſſa terrā pcuſſit: ⁊ aq̄ inde imediate ſcaturijt: de q̄ tn̄ minime guſtare voluit: ſed eā ad vſum illorū fratruȝ dimiſit. Hic ſub abbate antonio. xxx. annis et eo amplius in ſctō inſtructus eſt propoſito. Qui de domo parentum egreſſus nunq̄ amplius ab eis viſus fuit. Requiſitus aūt a ſorore vidua: vt eā viſitaret: quē ipſa languens videre cupiebat: cū duob' ſororis filijs de mādato patris antonij ad domuȝ illius acceſſit: clauſiſqȝ oculis īgreſſus ⁊ egreſſus: ſe ab ea videri permiſit eamqȝ minime reſpiciens: mox ad heremum repedauit. Hec vbi ſupra.

¶ De ſancto Apelle cōfeſſore. Cap. xl.

Apelles confeſſor egyptius ex fabro ferrario conuerſus eſt. Qui opus hoc exercens die quadā diabolū ſibi in ſpecie mulieris iuuenis ⁊ elegātis apparentē ferro cādēte percuſſit in faciē: qui ſtridēs ⁊ gemēs euanuit. Ex quo die ſanctus vir ferrū candens in manu ſine leſione tenebat. Vadens aūt ad heremum cibū nunq̄ ſumpſit:

riſi tãtũ dominica die de manu ſacerdotis
eucharíſtie ſacrm̃. Ceteris diebus nihil perci
piebat: ſed opibus manuũ inſiſtẽs cingula iu
mentoꝝ de palmarũ folijs texebat. De quibꝰ
egri tactu ſanabãtur. Nam duꝫ quidam clau-
dus a natiuitate: vt aliquo portaret̃ camelo i-
poſitus: dum pedibꝰ cingulũ quo iumẽtuꝫ cin
ctum erat: quodqꝫ vir ſanctus texerat tetigiſ
ſet: cõfeſtim deſcẽdens pedibus ſolidis am-
bulauit. ¶ Hic etiã ab angelo diuina replet꜀
ſciẽtia: multos ſuis ſermonibꝰ edificabat: et
vitia fratruꝫ ac virtutes latẽtes per ſpirituꝫ
cognoſcebat. hec in vitis patrum.

¶ De ſctõ Piamone pſbytero. Cap. xli.

PIamon pſ
byter in heremo de
ſcythi floruit. Qui die q̃dã
miſſam celebrãs vidit angelũ
ſtantẽ ↄtra altare: monachos
p̃ſentes in codice ſcribentẽ:
abſentes ſcriptos delẽtẽ. Et
dum illi ad cõionẽ accederẽt:
angelus quorũdam ſcribebat
noĩa: quorũdam dimittebat. Piamon autem
poſt miſſam diſcuſſis illis qui ſcripti nõ fue-
rant. Inuenit in ſingulis coꝝ mortale pecca-
tum. Quibus reuelata narrãs: tãdiu cum il-
lis fleuit: donec eidẽ iterũ angelus apparuit:
⁊ eos cũ ceteris aſcripſit. hec in vitis patrũ.

¶ De ſancto Beniamin ſene. Cap. xlij.

BEniamin ſenex:
in heremo fuit. lxxx. annorum
qui miraculis clarẽs quoſcũqꝫ
egros ad ſe delatos: oleo vnge
bat ⁊ cõtinuo ſanabant̃. Ipſe
autẽ adeo hydropicus effectus eſt: vt per ia-
nuã celle ſue niſi remotis aliquibꝰ tabulis ef-
ferri nõ poſſet. Qua paſſione per mẽſes. viij.
ante ſuuꝫ obitũ laborauit. Mẽs autẽ ĩfirmos
ad ſe veniẽtes ſanabat: cunctoſqꝫ rogabat vt
orarent deũ pro anima eius de corpore nil cu-
rantes: eo ꝙ dum eſſet ſanus nihil ſibi profuiſ
ſet. hec vbi ſupra.

¶ De ſancto Coprete preſbytero
⁊ confeſſore. Cap. xliij.

COpres
p̃ſbyter annorũ
circiter. lxxx. in
heremo thebai-
dis fuit. Cuius duꝫ gẽtilis q̃-
dam olera furatus eſſet: ⁊ ea
ad coquẽdũ cõpoſuiſſet: neqꝫ
coqui poterant: nec calefieri.
Quod ille vidẽs ablata ſan-
cto retulit: ⁊ cõuerſus baptiſmum ſuſcepit.
Eadẽ nocte fratres ſuperuenerãt ad copretẽ:
vnde ſanctus duplices honores dño perſoluit
dum olera reſtituta eiſdem appoſuit. Qui dũ
fratribus ad ſe venientibus pro edificatione
eorum mirabilia quedã narraret: q̃ vix vnus
ex illis credere poterat: dormitãti ipſi viſus
eſt liber aureis litteris ſcriptus manibus co
pretis: ⁊ vox ſenis venerãda audita eſt fratrẽ
increpãtis: cur fideꝫ auditis non adhiberet.
illeqꝫ euigilãs compunctus eſt. ¶ Arena vo
pedibus eius attrita: per agros cõſperſa ter-
re ſterilitatẽ auferebat. ¶ Hic dum quẽdam
manicheũ populũ ſeducentẽ diſputãs exclu-
dere nõ poſſet: fecit ignẽ accẽdi: eo pacto: vt
quiſqꝫ eoꝝ flãmas ĩgreſſus iuſtus exiret: eiꝰ
fides approbata eſſet: ipſeqꝫ p̃mũ ignẽ ĩtrãs
illeſus exiuit. Dũ autẽ hereticus intrare nol
let a populo in flãmas violenter iniectus eſt.
Dum autẽ mori ſe videret copretis auxilium
ĩplorauit. A quo eductꝰ dũ pertinaciter cõuerti
nollet: ab eodẽ eiectꝰ ⁊ dimiſſus abijt confu-
ſus. hec heraclides.

¶ De ſanctis Syro Paulo ⁊
Eſaia confeſ. Cap. xliiij.

SYrus pau-
lus ⁊
eſaias monachi
fuerunt in ſcy-
thi. Qui dum ſi
bi inuicẽ ad ripam fluminis
occurriſſent vt fratrẽ quẽdaꝫ
anub noĩe viſitarẽt: orationẽ
faderũt: ne in via impedirẽ
tur. Statimqꝫ nauiculaꝫ ſibi
apparẽtem ſine remo vel remige: iter tridui
vna hora cõtra iſtũ fluuij pfecerũt. Cũqꝫ ap-
plicuiſſent: reuelatũ eſt eſaie: ꝙ vir ad quem
ibant eoꝝ ſecreta cordiũ nouerat. Paulo re-
uelatũ eſt: p̃dictũ anub poſt triduum eſſe mi-
graturum. Syro autem reuelatum eſt anub
ſibi mane occurſurum. Cum autem illa nocte
in orationibus pernoctaſſent: anub mane ad
eos veniens eorum ſecreta eis patefecit. Cũ
quo manentes tribus diebus ab eo edificati
ſunt. Illeqꝫ in eorum manibus expirauit: et
ab eis ſepultus fuit. hec in vitis patrum.

¶ De ſancto Effrate monacho. Cap. xlv.

EFfra-
tes monachus
apud anthio-
chiam claruit
tempore valẽ-
tis arriani imperatoris con-
tra catholicos ſeuiẽtis. Quẽ
per plateam ciuitatis anthio
chene ambulantem: vili ha-
bitu contectum: ⁊ longa ſenectute confectum
imperator reſpiciens: interrogauit quis eſ
ſet ⁊ quo iret. Cui ille ſe chriſtianum mona